

گفت‌وگو با محمد احمدی:

فیلم‌های کم‌دی کنترل نشوند مخاطب آن‌ها را پس می‌زند

صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی هنری وصف صبا
مدیر مسئول و سردبیر: محمدرضا شفیعی
دبیر تحریریه: امیر افشار فتوحی

www.rooznamehsaba.com

rooznamehsaba

تهران - خیابان آیت الله مدنی - کوچه خجسته منش - پلاک ۵
تلفن: ۶-۷۷۵۸۲۴۲۲ فکس: ۷۷۵۴۸۲۴۵
چاپ: موسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران
توزیع: نشر گستر امروز

نشان می‌دادم تا به محتوا برسم، محتوا این بود که فردی به خاطر زن و بچه‌اش خودکشی می‌کند و منظور ما این بود که قرار نیست که تو بمیری وقتی هنوز زمان مرگ تو نرسیده و یک فرد دیگری است که زمان مرگ تو می‌نویسد و اگر خودکشی نبود، فیلم تاثیر خود را بر روی مخاطب از دست می‌داد. در اصل من احساس می‌کنم سازمان سینمایی در آن موقع استقلال بیشتری داشت و دخالت‌های بیرونی بر روی آن کمتر بود و اگر هم این مسئله وجود داشت، این سازمان کار خودش را می‌کرد. الان متأسفانه به جز سازمان سینمایی، ارگان‌های دیگری هم درباره سینما نظر می‌دهند، همچنین نظراتی درباره ارگان‌ها و محتوای فیلم وجود دارد و باعث می‌شوند فیلم‌ها دچار ممیزی شوند...

این اتفاق‌ها و نوع نگاه و تصمیم‌سازی درباره تولید از جانب سینمادارها هم به شکلی دیگر رخ می‌دهد...

بحث درباره سینمادارها یک ماجرای دیگر است. سینمادارها به اقتصاد و جذب مخاطب فکر می‌کنند. در نهایت سینمای ما سینمای مستقلی نیست و مثل خارج از کشور نیست که در هر ژانری فیلم ساخته شود. البته آن‌ها هم حمایت‌های دولتی دارند، اما سینمای دولتی هم نیستند، مثلاً فرانسه علاوه بر فیلم‌های خودش، فیلم‌های هالیوودی را هم اکران می‌کند ولی در صدی از فروش آن‌ها را به سینمای داخلی اختصاص می‌دهند. ما در ایران این اتفاق‌ها را نداریم و سالن‌دار هم می‌خواهد که دخل و خرج درستی داشته باشد و علاقه‌مند است که سانس‌های بیشتری به فیلم‌های پرفروشی اختصاص دهد و خوب فیلم‌های مستقل اگر حمایت دولت و سازمان سینمایی نداشته باشند حذف می‌شوند و این اتفاق در نهایت می‌افتد. فیلم‌های کم‌دی هم اگر کنترل نشوند کم‌کم مخاطب آن‌ها را پس می‌زند و از بین می‌رود. به نظر من در هر ژانری باید فیلم ساخته شود و شرایطی فراهم شود تا همه فیلم‌ها، تماشاچی خاص خود را داشته باشند و پول خود را در آورند.

اگر بخواهیم جمع‌بندی پایانی داشته باشیم، با همه این اوصاف آیا قصد ساخت فیلمی را دارید یا خیر؟

مطمئناً قصد ساخت اثری را دارم اما نیاز است که سرمایه‌گذار به ساخت آثاری که حداقل پول خود را بازگرداند راغب باشد و شرایط باید برای ساخت فیلم‌های اجتماعی مهیا شود. اصباحبر

احترام گذاشته می‌شود... در واقع این دست آثار به گونه‌ای هستند که وقتی فیلم به پایان رسید، مخاطب می‌تواند همچنان به محتوای اثر فکر کند و درگیر فیلم باشد. متأسفانه این نوع سلیقه و این دیدگاه، جایگاه خود را از دست داده است و بیشتر فیلم‌ها کیفیت نازلی پیدا کرده‌اند و به این کارهای نازل اهمیت بیشتری داده می‌شود و به نظر من دولت هم با سیاست‌هایش به این جریان کمک می‌کند...

در جنس سینمایی که شما ارائه می‌کردید یک نوع شاعرانگی وجود داشت. حداقل در فیلم «شاعر زباله‌ها» که به رئالیسم گرایش داشت...

وقتی فیلم‌نامه نوشته شد، من به عنوان کار اول خیلی به آن فکر کردم. حتی شاید به هر فریم از آن فکر کردم. به نظرم کارگردان‌های کار اول، انرژی که روی ساخته اول خود می‌گذارند، شاید کمتر بر روی فیلم‌های بعد چنین انرژی را صرف کنند. فیلم‌نامه بسیار خوبی بود و خوب خیلی هم بهش فکر کردم تا ساختاری برایش پیدا کردیم و چیزی که مد نظر من بود بر آن فیلم حاکم بود. این نوع فیلم‌ها که شاعرانه و رئالیستی هستند و سوژه این اثر از دل یک واقعیت گرفته شده بود. این فیلم یک کلیشه در اجتماع داشت و مردم هم ارتباط خوبی با آن برقرار کردند. البته مخاطب هم در این فیلم‌ها نسبت به فیلم‌هایی که برای گیشه ساخته می‌شوند کمتر است، اما آن زمان فضایی دیگر وجود داشت... فکر می‌کنم سال ساخت فیلم اول، ۸۴ بود که این فیلم آن زمان پنج یا شش سال توقیف بود و سال ۹۰ اکران شد. البته این اثر سرمایه خود را بر گرداند. آن زمان این فیلم‌ها نیز در کنار آثاری که برای گیشه ساخته می‌شدند، مخاطبان خاص خود را داشتند.

از فضای گیشه یا نهادهایی که به فیلم‌ها مجوز می‌دادند بگویید. من یادم است در فیلم «حقیقت گمشده» کاراکتری قصد به قتل رساندن خود را داشت و این نماها کاملاً به شکل واضح و بی‌پرده نشان داده می‌شد. مثلاً سکانس‌های تقلا کردن. این در حالی است که الان فیلم‌های خشن مورد توجه مجوز دهندگان نیست!

آن سکانس که مثال زدید اتفاقاً خیلی دوست دارم! سکانسی است که ما اصلاً در سینمای ایران نداریم. من باید در یک پلان خشونت را

محراب تو کلی - کارگردان‌های زیادی را می‌شناسیم که از گردونه فیلم‌سازی فاصله گرفته‌اند. برخی خانه‌نشین شده‌اند. برخی دیگر به مدیوم و حرفه‌ای دیگر روی آورده‌اند. برخی نیز گوشه دیگری از سینمای ایران را گرفته و در آن مشغول فعالیت هستند. فیلم نمی‌سازند کار تهیه، تولید و یا نوشتن را کنار نگذاشته‌اند. محمد احمدی پس از ساخت دو فیلم «شاعر زباله‌ها» و «حقیقت گمشده» دیگر به سراغ فیلم‌سازی نرفته است. او در عوض مشغول تهیه آثار مختلفی بوده است. «میان صخره‌ها» ساخته مختار عبدالهی آخرین فیلمی است که احمدی تهیه آن را بر عهده داشته. وی از دلایل فاصله‌اش با کارگردانی و جهان‌بینی سینمایی‌اش می‌گوید.

آقای احمدی شما دو فیلم خیلی خوب ساخته‌اید و بعد از «حقیقت گمشده» محصول سال ۱۳۸۶ دیگر فیلمی نساختید، در این مدت چه فراز و فرودی را طی کردید؟ علت این جدایی در چه بوده است؟

چیزی که مانع ساخت فیلم می‌شود، سرمایه‌گذار است و پیدا کردن سرمایه‌گذار حداقل در ژانر و سبکی که من کار می‌کنم، یعنی ژانرهای مرتبط با مسائل فرهنگی و اجتماعی کم‌تر اتفاق می‌افتد. متأسفانه بیشتر تمایل به کارهای کم‌دی وجود دارد. سیاست‌های دولت هم به این نوع نگاه کمک می‌کند. این سیاست‌ها بیشتر مشوق کارگردانان و تهیه‌کنندگان است که به سمت فیلم کم‌دی بروند. چندان به سایر گونه‌ها بها داده نمی‌شود. من حتی در سال ۹۷ و ۹۸ پروانه ساخت فیلمی به نام «در تپش شب» را گرفتم. سپس در مسیر تولید آن پیش رفتم. حتی بنیاد سینمایی فارابی هم در آن زمان به ما کمک کرد اما کرونا آمد و در ادامه شرایط باعث شد سرمایه‌گذار از کار کنار بکشد. فارابی هم با تغییر دولت، آن فیلم‌نامه و طرحی که من داده بودم را منتفی کرد و گفت این طرح در اولویت ما نیست.

گفتید از جنس این سینما استقبال نمی‌شود. منظور شما از این عبارت دقیقاً چیست؟

خب همین فیلم‌هایی که به نظر من با محتوای اجتماعی‌تر و دل‌مشغولی یک عده فیلم‌ساز مانند من است که به مخاطب در آن‌ها

سرمایه‌گذاران
محمد حسینی
حنیف سروری
بنیاد سینمای فارابی

تپش شب

فیلمی از
عادل تبریزی

تهیه کننده: میروال اله مدنی

تهیه کننده اجرایی و مجری طرح: حنیف سروری

حامد بهداد | باران کوثری | سروش صحت | بهرنگ علوی
امیرحسین رستمی | نادر سلیمانی | یون بنفشه‌خواه | سیاوش چراغی پور | امجد الهی
مریم همتیان | ایمان اسماعیل پور | علی باغفر | حامد شیخی | وحید رحمتی
داود ونداده | با معرق علی راد باختر | فرهاد آبیض | باهرمندی | جمشید هاشم پور (آریا)
خاطره سازان رضا صفائی پور - حسن رضایی

پخش از
سینما